

Duminică 3 Aprilie

09-10 Rugăciune
10-10:45 Studiu biblic
10:45-12 Serviciu divin

18-20 Serviciu divin

Luni 4 Aprilie

19-21 Repetiții Fanfară

Martă 5 Aprilie

19-21 Repetiții Cor Mixt

Miercuri 6 Aprilie

19-21 Repetiții Orkestră

Joi 7 Aprilie

18-19 Rugăciune cu frații

Vineri 8 Aprilie

17-18 Rugăciune cu surorile

18-20 Serviciu divin

Sâmbătă 9 Aprilie

18:30-20:30 Întâlnire
tineret

Haideți să îi aducem în continuare înaintea lui Dumnezeu, în rugăciune și în post, pe frații și surorile noastre care suferă din punct de vedere fizic:

Stanici Maria
Bărburescu Steluța
Ioan Timișan
Bobi Popovici (Becicherec)

Petrică Ștefan

Gina Pop

Ana Cadar

Fibia Vidican

Mariana Huluban

Ligia Briscan

**Îți mulțumim Doamne,
de vindecări**
de Constantin Sferciu

Îți mulțumim Doamne de vindecări
Care din cer ni le-a trimis
Ai vindecat adeseori a noastre stări
Ca să avem un drum deschis,

Să mergem, nu cu greu și anevoie
Ci todeauna bucurosi și fericiți
Purtând în inimi a Ta voie
Și simțindu-ne mult mai iubiți.

Îți mulțumim de vindecări
Făcute în trecut și în prezent
Venim nainte-ți cu cântări
Pentru cerascul Tău medicament.

Care în Isus noi l-am găsit
În rănilor din Trupul Său
Atunci când pe cruce răstignit
Ne-a scăpat de orce rău

De orice boale cât de grele
Din trup sau suflet dureroase
El a șters păcatele
Și ne-a dat viața cea frumoasă.

De aceia îți mulțumim
Pentru marea Ta iubire
Pentru că ai adus în noi
Viață și tămăduire.

Jichici Silvia – 03.04
Marcoane Floare – 03.04
Popovici Lucian – 03.04
Tedesan Eugen – 03.04
Peica Steluta – 04.04
Petrovici Ruben – 04.04
Puscas Dalia – 04.04
Popa Daniela – 05.04
Ardelean Petru – 06.04
Kovacs Marieta – 06.04
Chis Floare – 07.04
David Lucretia – 08.04
Petrovici Doina – 08.04
Ilica Francisca – 09.04

Vă stăm la dispoziție pentru nevoile dvs. spirituale:

Pastor Ioan Cocîrteu: 0744 779 250

Pastor Moise Vrăjitor: 0744 799 596

Colectivul de redacție:

Ionela Liuba, Simona Cocîrteu, Mircea Liuba, Alin Zanfirescu.
Pentru sugestii/propunerii: buletinduminical@biserica2.ro

BISERICA 2
Inradacinat în Cuvant

Pastori: Ioan Cocîrteu,
Moise Vrăjitor, Ioan Râncu

Timișoara, strada Zăvoi 12
tel-fax: 0256 436 362
office@biserica2.ro
www.biserica2.ro

Numărul 258 | 3 Aprilie 2016

DARUL TAMADUIRILOR

„...altuia, darul tămăduirilor, prin același Duh...”

- 1 Corinteni 12: 9

Fără îndoială că darul vindecărilor vine de la Duhul Sfânt. În Vechiul Testament întâlnim nenumărate cazuri de vindecări și, bineînteles, Noul Testament este plin de situații în care Domnul Isus și ucenicii Lui i- au vindecat pe cei bolnavi. Apoi de-a lungul istoriei Bisericii creștine s-au înregistrat foarte multe cazuri de vindecări trupei. Lucrarea de vindecare fizică prin mijloace spirituale este deseori asociată cu așa-zisii tămăduitori prin credință. Mulți dintre aceștia pretind că au darul de a vindeca sau cel puțin o putere deosebită. Zeci de mii de oameni se îngrămadesc în jurul acestor tămăduitori și sunt de mii sunt îndemnați să scrie anumitor predicatori care spun că au acest dar. În ultimii ani credința creștină și vindecările fizice au atras atenția maselor.

Cu discernământ trebuie să ne dăm seama că bolile și diferitele grade de infirmitate sunt o parte din viață. Sunt credincioși care cred că atunci când ești bolnav nu este necesar, decât în ultimă instanță, să consulți un medic. În fața lor sunt deschise câteva posibilități: ei pot să credă că Dumnezeu îi va vindeca, situație în care se pune mai mult problema darului credinței decât a celui de a tămădui sau pot să se duca la cineva despre care cred că are darul vindecării. Darul vindecării înseamnă că persoana care-l are poate să facă exact ceea ce a făcut Domnul Isus. Prin puterea care i-a fost dată de Duhul Sfânt poate să-l tămăduiască pe cel bolnav imediat și definitiv: o mâna ruptă se vindeca instantaneu, cancerul dispără, plămânii se însănătoșesc.

Vindecarea bolilor trebuie privită dintr-o perspectivă largă. Ea poate să vină și vine de la Dumnezeu prin darul vindecărilor și prin darul credinței, dar poate veni de asemenea prin folosirea mijloacelor medicinei. Dacă medicația nu ne stă la dispoziție sau dacă medicii au declarat cazul incurabil, iar Dumnezeu ne-a pus pe înimă dorința de a primi la El prin credință în vederea realizării imposibilului, atunci trebuie să urmăm călăuzirea Sa. Dar aceasta trebuie să vină de la Dumnezeu și nu în urma insistențelor celor din jur. Medicamentele și doctorii sunt de asemenea de la Dumnezeu!

Știu că Dumnezeu tămăduiește în anumite situații conform voii Lui. În același timp, Dumnezeu nu alege întotdeauna vindecarea noastră. În toată Scriptura nu găsim vreo dovedă care să ne permită să credem că voia lui Dumnezeu este să-i vindece pe toți oamenii de toate bolile. Dacă însă Duhul Sfânt dă unui bolnav sau celui care se roagă pentru el darul credinței că persoana respectivă se va vindeca, atunci putem fi siguri că bolnavul se va vindeca. Adevărata credință implică o completă încredințare a vieților noastre în voia lui Dumnezeu, oricare ar fi ea, chiar dacă Dumnezeu hotărăște să nu ne vindece. Aceasta înseamnă că suntem gata să primim vindecarea, dar în același timp suntem gata să rămânem cu suferința sau chiar să murim.

Așa că dacă Dumnezeu îngăduie o boală și refuză să facă vindecarea, noi trebuie să acceptăm cu mulțumire. Și noi ar trebui să-L rugăm să ne învețe tot ceea ce vrea să învățăm prin acea experiență, inclusiv modul în care-L putem proslăvi pe El prin ea.

Pastor Ioan Cocîrteu

Cu siguranță, nu ati încercat niciodată să vă iubiți abcesul apărut peste noapte la una dintre măsele, tumoră crescută silențios într-un viscer sau virusul care v-a țintuit la pat de o săptămână, ca pe niște prieteni sau colegi fără casă, care și-au găsit drept gazdă, pentru o vreme, tocmai trupul dumneavoastră.

A nu lua măsuri împotriva bolii, e considerată lipsă de înțelepciune, iar a o tolera iubind-o ca pe o tovarășă de drum, ar fi un act catalogat drept nebunie. Suntem obișnuiți să declarăm război oricarei afecțiuni, alergând la medic sau la vraci ca să punem în funcțiune tot arsenalul terapeutic care se cunoaște. Ne dorim să dispară durerea, să distrugem tumoră, să moară microbul. Cât mai repede!

Manifestăm astfel, aceeași atitudine ostilă față de boală ca și față de cei care ne fac rău. În fața dușmanului, suntem tentați să-i plătim cu aceeași monedă, pregătindu-ne tirul vorbelor grele și tunurile atitudinilor negative. Rareori recurgem la toleranță, transformându-ne într-un câmp cu flori, într-un ocean liniștit sau într-un deșert cald peste care cavaleria celuilalt să treacă vijelioasă, îndreptându-se, încotro?... fiindcă, dacă nu întâmpină nici un obstacol, își va rostogoli o vreme, tăvălugul mâniei și, într-un final, se va opri dezorientată și eşuată. „Un răspuns bun este ca un sărut pe buze”, spune Eclesiastul (cap4:26).

Dar, câtă dintre noi suntem gata să ne îmbrățișăm dușmanul cu sinceritatea celui care suferă, nu pentru palma primită, ci pentru neputința de a-l ajuta să devină mai bun? Fiindcă, a-l iubi pe celălalt, înseamnă a te identifica în el, a-l accepta aşa cum este, a-i face loc lângă tine, a-i dărui ce este mai bun, a plânge odată cu el când e trist, a-l ajuta să-și vindece sufletul. De câte ori am turnat balsam peste suferințele celuilalt, în locul reproșurilor înțepătoare sau bucuriei otrăvite pe care am simțit-o în fața nereușitelor sale? Mă întreb, care este mecanismul dragostei?

Biblia ne oferă o definiție complexă și, în același timp, copleșitoare:

„Dragostea este îndelung răbdătoare, este plină de bunătate; dragostea nu pizmuiește, dragostea nu se laudă, nu se umflă de mândrie, nu se poartă necuvincios, nu caută folosul său, nu se mânie, nu se gândește la rău, nu se bucură de neleguiire, ci se bucură de adevăr, acopere totul, crede totul, nădăduiește totul, sufere totul.” (1Corinteni, 13/4-7)

Analizând atributele dragostei, ea pare remediu ideal al lui Dumnezeu pentru sufletul bolnav. Administrat în doze oricât de mari, nu produce efecte adverse, fiindcă dragostea nu pizmuiește și nu biciuie atunci când acționează. Din contră, în mod paradoxal, efectul benefic crește proporțional cu doza aplicată.

Nu expiră atât de ușor și nu se elimină repede, menținându-și pentru mult timp calitățile, fiindcă dragostea cea îndelung răbdătoare, este dispusă să aștepte atunci când efectele nu apar imediat. În aşteptarea ei, e gata să-și împărtă patul, fără nici o reticență sau prejudecată, cu însăși răutatea, fiindcă, încrezătoare, poartă cu sine imunitatea pe care i-o conferă sinceritatea și puritatea.

Nu este acidă și nu ustură, pentru că are în chintesență să, bunătatea cu efectul ei calmant și regenerator.

Înzestrată cu un potențial imens, iubirea nu are nevoie de nici o reclamă sau de laude, fiindcă efectele ei sunt atât de spectaculoase, încât, adesea, se văd cu ochiul liber. Știe însă, că dacă s-ar

umfla de mândrie, calitățile sale s-ar anula într-o clipă, fiindcă îngâmfarea are în esență ei numai apă și bule de aer care i-ar dilua substanța.

Ca orice medicament, merge direct la țintă, își exercită acțiunea fără să facă rău, fără să se mânie când nu reușește, dăruindu-se până la uitare de sine, pentru că niciodată nu caută propriul folos. Se lasă atacată în tăcere de enzimele răutății sau mândriei sufletului celui pe care încearcă să-l ajute, dar nu pleacă încărcată de pizmă, ci acoperă totul, uitând agresiunile pricinuite, suferă totul și se retrage discret continuând să spere că, într-o zi, lucrurile vor lua o întorsătură bună. Se bucură însă, când adevărul și binele triumfă, știind că astă înseamnă vindecarea sufletului asupra căruia a acționat.

Însuși domnul Isus recomandă iubirea ca fiind antidotul cel mai eficient pentru ură „Să nu vă împotriviți celui ce vă face rău. Ci, oricui te lovește peste obrazul drept, întoarce-i și pe celălalt. Orișicui vrea să se judece cu tine și să-ți ia haina, lasă-i și cămașa.” (Matei 5:39-40)

S-a demonstrat însă, că dragostea nu are doar efecte exterioare, ci că poate fi utilă chiar în vindecarea propriilor noastre boli, cu condiția revărsării iubirii asupra oricărui factor agresor din trup, transformându-l din dușman în prieten. De pildă, o tumoră se autodizolvă atunci când o încurjăram de dragoste, când își pierde relevanța orice contradicție, fie și la nivelul gând-celulă. Prin urmare, efectele iubirii pentru dușmanii noștri, ar putea fi spectaculoase. Iubirea va dizolva atitudinile dușmănoase – acele umbre abătute asupra ființei, ce nu o vor lăsa să se dezvolte în acordurile Luminii. Și noi și ei ne vom regăsi și vom realiza inutilitatea și acțiunea nocivă a propriilor orgolii. Să nu uităm, că toți suntem mădulare în trupul lui Hristos!

De altfel, rolul dragostei, ca ingredient esențial în rețeta de menținere a integrității ființei și conștiinței, este confirmat chiar de Biblie în Scrisoarea I-a către Corinteni (cap. 13:1-3):

„Chiar dacă aș vorbi în limbi omenești și îngerești și n-aș avea dragoste, aș fi o aramă sunătoare sau un chimval zângănitor; și chiar dacă aș avea darul proorociei și aș cunoaște toate tainele și toată știința, chiar dacă aș avea toată credința așa încât să mut și munții și n-aș avea dragoste, nu sunt nimic. Și chiar dacă mi-aș împărtă toată avereala pentru hrana săracilor, chiar dacă mi-aș da trupul să fie ars, și n-aș avea dragoste, nu-mi folosește la nimic.”

